

tester skulde tages som paalidelige for, at vedkommende Bygning er indtegnet i denne Forening, men at en saadan Attest skulde kunne tvinge en anden Forening til at udslette, har ikke kunnet ligge i min Tanke. Enhver Forening maa udslette i Henhold til sine Lovregler og Vedtægter, det følger af sig selv. De faae en Attest fra den nydannede Forening i Henhold til den Lov, der nu gjælder for Foreningen, der konstitueres i Henhold til Loven, og have saa ingenfomhelst Ret til at tvivle om, at vedkommende Bygning er indtegnet, og at Forholdet til den nye Forsikring er bragt paa det Rene; men saa maa de selostandig undersøge, hvorledes det stiller sig, om de Betingelser som ere tilstede for Udslettelsen af deres egen Forsikring, ere fyldestgjorte. Forsaauidt der gjælder forskellige Regler ligeoverfor Panthavere, f. Ex. for Landbygningernes Brandforsikring og for de nye Foreninger, følger det af sig selv, at de Regler, som staa i Landbygningernes Brandforsikrings Love, maa fyldestgjøres, inden den udsletter Bygningen; den kan saaledes ikke udslette efter Attest, naar Betingelserne ikke ere tilstede efter dens egne Love, og derfor har jeg ikke kunnet se nogen Fare ved Bestemmelsen. Jeg skal imidlertid villig indbyømme, at, naar denne Bestemmelse kan give Anledning til saa stor Misforstaaelse, var det heldigst ikke at have den; men jeg skal dog tillade mig at henstille til den høitærede Minister, da den ærede Ordfører, saavidt jeg skjønner, har erklæret sig villig til at konferere ogsaa om dette Punkt, for om muligt at komme til et Resultat, om det ikke kunde være muligt og rigtigt for Diebliffet foreløbig at blive staaende herved, saaledes at Spørgsmaalets Afgjørelse udsættes til 3die Behandling. Jeg ønskede gjerne at gjøre en Bemærkning til et andet Punkt i Anledning af den høitærede Ministers Udtalelse om § 3 med Hensyn til Ansvaaret for, at Regnskabet ikke var aflagt og bejendtgjort i rette Tid. Der mente den ærede Minister, at enhver Interessent maatte kunne paatale det, og Ministeren henviste til privat Eggemaal. Jeg maa tilstaa, at jeg tvivler ikke om efter den ærede Ministers Udtalelse, at Udtrykket her er mangelfuldt; men min Opfattelse har været en anden, jeg har nemlig ment, at det var den kontrollerende Myndighed, der maatte komme til at paase det, og jeg har troet, at der i saa Henseende var en Antydning i Slutningen af Paragrafens første Stykke, hvor der staaar, at, naar de tilsynshavende Bestyrere ville fralægge sig Ansvar, skulle de inden 8 Dage, efter at Forsømmelsen har fundet Sted, anmeldte det for Justitsministeriet. Det forekommer mig, at her er en Antydning i den Retning; ellers kunde man jo sige, at de skulde sige for, at det kom til Interessenternes Kundskab eller paa anden Maade sørge for, at det blev offentlig konstatet, men for at frigjøre sig for Ansvar, skulle de henvende sig til den kontrollerende Autoritet,

Justitsministeren. Jeg skal blot sige, at jeg for min Person har troet, at Ansvar skulde gjøres gjældende fra Ministerens Side, og jeg antager, at vi let kunne forenes om, at det tilkommer Justitsministeriet. Jeg har troet, at det kun kunde tilkomme Interessenterne, forsaavidt de, naar de paa Ansvar gjort gjældende, maatte henvende sig til den tilsynshavende Autoritet. — Jeg skal tillade mig en ganske enkelt Bemærkning lige overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det ærede Medlem vilde ikke sætte Pris paa denne Lov, naar han ikke kunde opnaa, at den blev forbindende for den ældre større Brandforsikringsforening, Landbygningernes. Jeg forstaaer ikke dette; thi det forekommer mig ikke, at kunne benægtes, at disse Foreninger jo i alt Væsentligt have naaet Egeffilling med Landbygningernes Brandforsikring, naar denne Lov bliver vedtagen. De ville faae omtrent alle de samme Rettigheder og ville blive fritagne for den Forpligtelse, som den store, almindelige Brandforsikringsforening har til at tegne enhverfomhelst Forsikring, hvor stor den end er. De kunne begrænse deres Risiko, og til Gjengjæld faae de i § 2 litr. a., b. c. omtrent alle de samme Begunstigelser, som tilkomme den almindelige Brandforsikringsforening, og jeg vil spørge om det, at Umyndiges og offentlige Midler kunne anbringes i dem, at der forbeholdes dem legal Panteret for Kontingentet, og at det kan inddrives direkte ved Udpantning, om ikke det er Begunstigelser, som det er værdt at sætte Pris paa. Jeg tror ikke, at de ville underkaste sig det Tilsyn og den Kontrol, som denne Lov vil indføre paa enkelte Punkter og Udbringingsforlaget paa ikke saa faa flere Punkter end det oprindelige Lovforslag, naar det ikke var for at faae disse Begunstigelser, som ere overordentlig store, og som give Sikkerhed og Lethed med Hensyn til Kontingentets Inddrivelse. Det, tror jeg, er det Væsentlige ved Loven; men man kan umulig forlange, at denne Lov, som skal gjælde for de Forsikringsforeninger, som oprettes i Henhold til den, ogsaa skal gjælde for de Foreninger, som virke i Henhold til andre ældre Lovbestemmelser.

Winther: Jeg vil kun sige, at det efter min Mening kun kan nytte meget lidt, at der gives Tilladelse til at stifte Foreninger, naar der i Forveien er søget for, at det saa at sige er umuligt for Nogen at komme til at indtræde deri. Det koster saa mange Penge og saa meget Bryderi at komme ud af Landets almindelige Brandforsikringsforening, at det omtrent er det Samme som, at der er et fuldstændigt Forbud derimod. Der er Ingen, der i den Henseende har større Kundskab end jeg, fordi jeg nu siden Aaret 1857 har været befastiget med en saadan Forening, og jeg har set, hvilken Masse af ligefremme Chikaner, der kan gjøres gjældende i Henhold til de Lov-